

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
כתובות-נערה שנתפתתה	מימרא	מאן דאמר																		
ואימא: היכא דהדרא לבי נשא הדרא למילתא קמייתא													ז	ז	מט.					
ההוא כבר פסקה תנא דבי רבי ישמעאל	רבא:													!	מט.					
(במדבר ל') ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה - מה תלמוד לומר? והלא מוצאת מכלל אב ומוצאת מכלל בעל אלא, הרי שמסר האב לשלוחי הבעל, או שמסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל, ונתארמלה בדרך או נתגרשה, היאך אני קורא בה, בית אביה של זו או בית בעלה של זו? אלא לומר לך, כיון שיצאה שעה אחת מרשות האב, שוב אינו יכול להפר.	דתנא דבי רבי ישמעאל:													!	ז	מט.				
הבא על נערה המאורסה, אינו חייב עד שתהא נערה בתולה מאורסה והיא בבית אביה	רב פפא, אף אנן נמי תנינא:													■	■	מט.				
בשלמא נערה - ולא בוגרת, בתולה - ולא בעולה, מאורסה - ולא נשואה, בבית אביה למעוטי מאי?														ז	■	מט.				
לאו למעוטי מסר האב לשלוחי הבעל.															■	מט.				
הבא על אשת איש, כיון שנכנסה לרשות הבעל לנשואין, אף על פי שלא נבעלה - הבא עליה הרי זה בחנק	רב נחמן בר יצחק, אף אנן נמי תנינא:														■	■	ז	מט.		
נכנסה לרשות הבעל בעלמא															■	■	מט.			
שמע מינה.																■	מט.			
האב אינו חייב במזונות בתו.																■	מט.			
הבנים יירשו והבנות יזונו, מה הבנים אינן יורשין אלא לאחר מיתת האב, אף הבנות אין ניזונות אלא לאחר מיתת אביהן.	זה מדרש דרש רבי אלעזר בן עזריה לפני חכמים בכרם ביבנה:															■	מט.			
במזונות בתו הוא דאינו חייב, הא במזונות בנו חייב																■	ז	מט.		
בתו נמי חובה הוא דליכא, הא מצוה איכא																■	ז	מט.		
מני מתניתין? לא רבי מאיר, לא רבי יהודה, ולא רבי יוחנן בן ברוקא																	ז	מט.		
מצוה לזון את הבנות, קל וחומר לבנים, דעסקי בתורה, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]														■	■	ז	מט.		
מצוה לזון את הבנים, וקל וחומר לבנות משום זילותא	רבי יהודה:														■	■	ז	מט.		
חובה לזון את הבנות לאחר מיתת אביהן, אבל בחיי אביהן - אלו ואלו אינן ניזונין	ר' יוחנן בן ברוקא:														■	■	ז	מט.		
מני מתניתין?																	ז	מט.		
אי רבי מאיר																	!	מט.		
בנים מצוה	הא אמר: [רבי מאיר]															■	ז	מט.		
אי רבי יהודה																	!	מט.		
בנים נמי מצוה	הא אמר: [רבי יהודה]															■	ז	מט.		
אי רבי יוחנן בן ברוקא																	!	מט.		
אפ"ל מצוה נמי ליכא																	ז	מט.		
איבעית אימא: רבי מאיר, איבעית אימא: ר' יהודה, איבעית אימא: רבי יוחנן בן ברוקא.																	!	מט.		
איבעית אימא ר' מאיר																■	!	ז	מט.	
האב אינו חייב במזונות בתו והוא הדין לבנו, הא מצוה בבתו איכא, קל וחומר לבנים, והאי דקתני בתו? הא קמ"ל, דאפילו בתו, חובה הוא דליכא, הא מצוה איכא.	והכי קאמר:															■	■	!	ז	מט.
ואיבעית אימא ר' יהודה																■	!	ז	מט:	
האב אינו חייב במזונות בתו וכל שכן לבנו, הא מצוה בבנו איכא, וקל וחומר לבנות, והא דקתני, בתו? הא קא משמע לך, דאפילו בתו, חובה ליכא.	והכי קאמר:															■	■	!	ז	מט:

כתובות-נערה שנתפתחה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof											
disputants- חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story												
מזכיר	מאן דאמר											
ואיבעיא אימא ר' יוחנן בן ברוקא											!	◇
אינו חייב במזונות בתו והוא הדין לבנו, והוא הדין דאפילו מצוה נמי ליכא, ואידי דבנות לאחר מיתת אביהן חובה, תנא נמי אינו חייב.	והכי קאמר:										!	◇
באושא התקינו, שיהא אדם זן את בניו ואת בנותיו כשהן קטנים.	רבי אילעא אמר ריש לקיש משום רבי יהודה בר חנינא:											◇
הלכתא כוותיה, או אין הלכתא כוותיה?	איבעיא להו:										^	◇
כי הוה אתו לקמיה דרב יהודה, אמר להו: יארוד ילדה ואבני מתא שדיא	תא שמע: [רב יהודה]										!	◇
כי הוה אתו לקמיה דרב חסדא, אמר להו: כפו ליה אסיתא בצבורא, וליקום ולימא: עורבא בעי בניה, וההוא גברא לא בעי בניה	[רב חסדא]										!	◇
ועורבא בעי בניה?											!	
והכתיב: (תהלים קמ"ז) לבני עורב אשר יקראן											!	
לא קשיא: הא בחיורי, הא באוכמי.											!	
כי הוה אתי לקמיה דרבא, אמר ליה: ניתא לך דמיתוני בניך מצדקה?	[רבא]										!	
ולא ארמן אלא דלא אמיד, אבל אמיד - כפינן ליה על כרחיה												◇
כי הא דרבא כפייה לרב נתן בר אמי, ואפיק מיניה ד' מאה זוזי לצדקה.	[רבא]										!	
באושא התקינו, הכותב כל נכסיו לבניו - הוא ואשתו נוונים מהם.	רבי אילעא אמר ריש לקיש:											◇
גדולה מזו אמרו: אלמנתו נוזנת מנכסיו, הוא ואשתו מיבעיא?	מתקיף לה רבי זירא, ואיתימא רבי שמואל בר נחמני:											◇
מי שמת והניח אלמנה ובת - אלמנתו ניזונת מנכסיו, נישאת הבת - אלמנתו ניזונת מנכסיו, מתה הבת - אמר רבי יהודה בן אחותו של רבי יוסי בר חנינא: על ידי היה מעשה, ואמרו: אלמנתו ניזונת מנכסיו.	דשלה רבין באיגרתיה:											◇
הוא ואשתו מיבעיא?												◇
מהו דתימא, התם הוא דליכא דטרח, אבל הכא נטרח לדידיה ולדידה, קא משמע לן.												◇
הלכתא כוותיה, או לית הלכתא כוותיה?	איבעיא להו:											◇
דרבי חנינא ור' יונתן הו קיימי, אתא ההוא גברא גחין ונשקיה לר' יונתן אכרעיה	ת"ש:											◇
אמר ליה ר' חנינא: מאי האי?												◇
כותב נכסיו לבניו הוא, ועשיתיהו לזניה	א"ל: [רבי יונתן]											◇
אי אמרת בשלמא לאו דינא, משום הכי עשייהו, אלא אי אמרת דינא, עשייהו בעי?												◇